

ANTÓNIO MARUJO

Periodista especialitzat en religió

Reflexiu António Marujo (1961), periodista especialitzat en informació religiosa, ha recopilat en un llibre les trobades mantingudes en els últims anys amb personalitats com Leonardo Boff, Gianfranco Ravasi o el Dalai-lama. Són converses enriquidores

“Mai hi ha hagut una edat daurada del cristianisme”

JOAN SERRA

Reflexió pausada i conceptes clars. António Marujo sap escoltar i treu rendiment a les converses. Ho demostra en el llibre *Diálogos con Dios de fondo* (Fragmenta Editorial).

Les personalitats del món religiós amb les quals ha conversat tenen en comú que són veus amb voluntat transformadora.

Sí, diria que la major part d'aquestes persones fan una reflexió que apunta cap a la transformació, cap al canvi, ja sigui el canvi de les institucions religioses, el canvi social i polític o el canvi cultural, que resulta el més profund perquè suposa transformar la mentalitat. Són personatges que reflexionen sobre la possibilitat de caminar junts cap a una societat una mica més humana i solidària, que coincideix amb la proposta religiosa més profunda.

Francesc Torralba afirma que a la societat moderna hi predomina l'espiritualitat light. Hi està d'acord?

És veritat que la gent continua sent creient, fins i tot quan no sap definir bé allò en el que creu. El que passa, però, és que les persones s'han allunyat de les institucions religioses, fins i tot quan viuen una experiència religiosa molt profunda. Ho podem dir com Torralba, aquesta espiritualitat *light* o lleugera. Però sense parlar de religió des del primer moment, hi ha altres maneres de viure experiències intenses, com el que proposa Jordi Savall. Savall fa un treball que sobrepasa la música, i ho fa com qui no espera res a canvi. Això em sembla una experiència religiosa molt intensa. És veritat que avui hi ha una espiritualitat més difusa per a molta gent, però també hi ha experiències religioses molt profundes. De fet, mai hi ha hagut una edat daurada del cristianisme.

Quin record té de la conversa amb Raimon Panikkar?

Panikkar tenia la capacitat d'unir en una mateixa personalitat maneres de viure diferents, la barreja del cristianisme amb l'hinduisme, i d'Europa amb l'Índia. Avui, per a l'experiència cristiana, això és un repte. Tenim gent que ve d'altres cultures i els hem d'acollir i respectar maneres de viure diferents, una tasca que de vegades no és senzilla. Panikkar ens desafiava a ser capaços d'acceptar la diferència. En el fons, tots som emigrants i viatgers. Aquesta capacitat d'acollir la història que transportem, i de crear un futur més just i solidari, és un repte que verbalitzen diversos entrevistats.

Què li va transmetre el monestir de Montserrat i l'abat Josep M. Soler? Montserrat és un centre d'afirmació d'una cultura pròpia, on la cultura i l'espiritualitat es barregen. És un monestir que ha sabut ubicar-se en la seva realitat, social i política, i que viu aquesta dimensió espiritu-

al amb un diàleg profund amb les altres dimensions de la vida de la gent. Això em sembla molt interessant.

Com definiria el diàleg que va mantenir amb el Dalai-lama?

El seu somriure és contagiós. Et fa sentir a gust. Em sembla una persona que viu intensament la seva creença. I la viu amb una profunda comunió amb el seu poble, que pateix, i està ocupat, oprimat i perseguit per la Xina per raons absurdes. La seva conducta està amarada de tolerància, perdó i diàleg.

L'Església catòlica té molts reptes pendents d'afrontar, com el paper de la dona.

Fins i tot a la Bíblia la dona tenia un paper molt més important que el que avui li donen les institucions religioses. Per exemple, sant Pau va deixar dones liderant comunitats que havia creat. En les narratives dels quatre evangelis es detalla que al costat de la creu de Jesús hi havia dones que el seguien des de Galilea, que l'havien acompanyat durant els anys de vida pública i formaven part del grup de seguidors més pròxims. Això significa alguna cosa.

Una de les frases que resumeix el canvi que proposa el Papa és que l'Església es traslladi a la perifèria.

L'Església ha d'entendre que avui viu enmig d'una plaça on la gent està tota al mateix nivell, on s'ha de dialogar i acceptar que pensem de manera diferent. En els temps que vivim, en què el sistema polític s'ha fet servidor d'un sistema financer que vol dominar-nos a tots i reduir-nos a l'esclavitud, només ens val dialogar. Perquè estem reculant dècades, potser segles, en aquesta consciència del valor de la persona. I som més que una màquina de treballar.

El Papa va afirmar que els mercats consideren que la paraula *solidarietat* és una paraulota.

Tenia raó. El Papa diu que la persona ha de continuar sent el centre de l'activitat econòmica, que no ha de ser explotada, ni reduïda a una condició infrahumana. Avui arribem a la conclusió que els governs no decideixen gairebé res perquè el poder real el té gent que no votem. El Papa ens ha demostrat en aquests mesos que és possible que el poder sigui exercit d'una manera que no pretengui obtenir més poder, sinó per servir la gent. I això els nostres polítics ho han d'aprendre.

¿Demandarà perdó l'Església pels errors comesos en el franquisme?

Seria un gest que ajudaria a pacificar algunes consciències. El perdó ha de ser sincer i honest. Un procés que ens ajudi a tots a clarificar què ha passat, a percebre que la història no es pot canviar i a entendre que hem de mirar enrere per construir un futur diferent. —

António Marujo durant la seva visita a Barcelona. El periodista portuguès acaba de publicar *Diálogos con Dios de fondo*. RUTH MARIGOT

un llibre

LA BÍBLIA

un músic

JORDI SAVALL

una ciutat

LISBOA